

opusdei.org

# Dopis Preláta Opus Dei o rodině

Na začátku roku 2006 napsal Mons. Javier Echevarría dopis členům a spolupracovníkům Opus Dei. Shrnujeme jeho myšlenky, které se věnují potřebě posílit instituci rodiny.

11.03.2006

V této vánoční době je svatá Rodina zvláštním způsobem středem našeho života. Proto je logické, že když uvažujeme o pozemské trojici, přichází nám na srdce, společně s vděčností a láskou, prosba, aby se po

celé zemi respektovala a ochraňovala opravdová přirozenost a důstojnost instituce rodiny, a aby zvláště křesťanské rodiny byly obrazem nazaretského domova. Tak jsme to četli v prosebné modlitbě, kterou nám liturgie vkládala do úst na svátek Sv. Rodiny Ježíše, Marie a Josefa 30. prosince, abychom se takto modlili: Náš Pane a Bože, který jsi nám dal ve svaté Rodině svého Syna jako dokonalý vzor pro naše rodiny, dej nám, abychom praktikovali jeho domácí ctnosti a byli spojeni pouty tvé lásky a došli tak spolu s nimi věčné radosti ve tvém domě. (Římský misál, svátek svaté Rodiny)

V svém posledním veřejném vystoupení o tomto tématu připomněl svatý otec Jan Pavel II, už na sklonku svého života, že "právě při uvažování o tajemství Boha, který se stal člověkem a je přijat v lidské rodině, můžeme plně pochopit hodnotu a krásu rodiny". Vlastně,

pokračoval papež, "rodina nestojí pouze ve středu křesťanského života, ale je také základem společenského a občanského života a proto tvoří ústřední kapitolu sociální křesťanské doktríny". (Jan Pavel II, Projev k účastníkům Fóra společenství rodin, 18. 12. 2004)

Benedikt XVI také zdůrazňuje důležitost hlubokého pochopení významu manželství a rodiny v Božím plánu před těmi, kteří ho tvrdošíjně redukují na pouhé lidské konstrukce a proto ho vystavují svévolným reformám závislejícím na aktuálním dějinném období. Ve skutečnosti, poznamenává papež, manželství a rodina nejsou nahodilou sociologickou konstrukcí, plodem konkrétních historických a ekonomických situací. Naopak, otázka správného vztahu mezi mužem a ženou vychází z nejhlubší podstaty lidského bytí a pouze zde může nalézt svou odpověď. To je

nemůže se oddělit od dávných a stále nově pokládaných otázek člověka o sobě samém: Kdo jsem? Kdo je to člověk? Tyto otázky se nemohou oddělit od otázek o Bohu: Existuje Bůh? Kdo je to Bůh? Jaká je jeho skutečná tvář? (Benedikt XVI, Projev k zahájení církevního shromáždění římské diecéze, 6. 6. 2005)

Aby pomohl odpovědět na tyto otázky, připomíná papež některé základní principy z Písma. Kromě jiného že člověk byl stvořen k Božímu obrazu, a že Bůh sám je Láska. Proto povolání k lásce vede k tomu, že člověk je autentickým Božím obrazem: je podobný Bohu do té míry, jak miluje. A láska, jak všichni víme, je v přímém protikladu k egoismu.

Svatý Josemaría nám opakoval, že naše víra nepopírá to, co je zde na zemi krásné, vznešené a opravdu lidské. Učí nás, že měřítkem našeho

života nesmí být sobecká snaha po rozkoši, protože jen zřeknutí a oběť vedou k pravé lásce. Bůh nás miluje a vybízí nás, abychom Boha a své bližní milovali tak opravdově, jako on miluje nás (Sv. Josemaría, Jít s Kristem, č. 24). Pouze s tímto přesvědčením, které budeme den co den aplikovat na naše osobní chování, doma, na pracovišti atd., se budou moci účinně vyvrátit - za pomoci milosti - mylné názory a navrátí se k Bohu ti, kteří tyto názory zastávají.

Jedním z bezprostředním důsledků tohoto originálního povolání k lásce je, že nikdo nepatří výlučně sám sobě. Všichni jsme nerozlučně spojeni pouty, která mají stejný původ a cíl, mají svůj základ v Bohu. Všichni jsme povoláni převzít svou osobní odpovědnost za dobro společnosti, každý podle své osobní situace. V případě rodiny a manželství je jasné, že zákony, které

tyto instituce upravují - jak církevní zákony, tak zákony jakékoliv společnosti, která upřímně hledá společné dobro - nejsou jen nějakou formou, která je vnucená zvnějšku, ale obsahují v sobě nároky, který vychází z manželské smlouvy a z hloubky samotné lidské osoby. Naopak různé současné formy rozvodu manželství jako jsou volné svazky, "manželství na zkoušku" a dokonce pseudomanželství mezi osobami stejného pohlaví, jsou výrazem anarchické svobody, která se chce prezentovat mylně jako opravdové osvobození člověka. Tato pseudosvoboda se zakládá na zvlgárnění těla, které nevyhnutelně vede ke zvlgárnění člověka. Zakládá se na domněnce, že člověk si může dělat se sebou co chce: tímto způsobem se tělo stává něčím druhořadým, něčím, s čím můžeme z lidského hlediska libovolně manipulovat a co můžeme libovolně využívat. Tento libertinismus, který

se chce propašovat jako něco, co nově objevuje tělo a jeho hodnoty, je ve skutečnosti dualismus, který tělem pohrdá a umísťuje ho - může-li se to tak říci - mimo autentické bytí a autentickou důstojnost člověka (Benedikt XVI, Projev k zahájení církevního shromáždění římské diecéze, 6. 6. 2005).

Jako odpovědní občané a křesťané musíme v této oblasti, která je pro život církve a - na to nesmíme zapomínat - pro občanskou společnost maximálně důležitá, dělat co možná nejvíce na obranu a podporu těchto nezrušitelných hodnot. Tento úkol je jeden z nejdůležitějších úkolů nové evangelizace. Povinnost šířit správnou doktrínu o manželství a rodině má vliv na odpovědnost každého člověka. Současné svátky nám to živě přibližují a povzbuzují nás, abychom neochabovali a

probudili ze špatného spánku ty své bližní, kteří do něho občas upadají.

Nechci se na konci nezmínit o početných rodinách, kterých si náš Otec tolik vážil. Obvykle podotýkal na základě jeho dlouhodobé zkušenosti: viděl jsem dost manželství, která, když jim Pán nedal více než jedno dítě, byli tak štědrí, že ho odevzdali Bohu. Ale není jich mnoho, kteří to tak dělají. V početných rodinách je snadnější pochopit velikost nadpřirozeného povolání a mezi jejich dětmi se najdou všechny stavy. Ale také jsem zjistil, za což jsem Pánovi mnohokrát děkoval, že ostatní, kterým Pán nedal rodinu, a jsou to manželství příkladná, umí přijmout s radostí svatou Boží vůli a věnovat více času milosrdné lásce k bližnímu (Sv. Josemaría, Poznámky ke kázáním publikovaným v Obras X-63, str. 20-21).



Jako náš Otec i já se obracím se vší láskou - stejně jako i vy - k manželstvím, kterým Pán nedává děti. Viděl jsem mnohokrát, jak se do písmene splnilo to, co říkal náš zakladatel: že tyto rodiny nejenom mohou posvěcovat svůj domov, ale že mají více času na děti svých bližních, a existují mnohé, které to praktikují s dojemným sebezapřením (Sv. Josemaría, Poznámky při přednášce 10. 4. 1969) a uvádějí tak do praxe velice plodné otcovství a mateřství. Těší mě, když pomyslím na to, že mnozí věřící přišli do Díla prostřednictvím velkorysého chování těchto "otců a matek".

Papež Benedikt XVI nedávno potvrdil, že v současném společenském kontextu jsou rodinné buňky s početnými dětmi svědectvím víry, odvahy a optimismu, protože bez dětí neexistuje žádná budoucnost. A dodal: vyhlašuji patronát na podporu nové a

přiměřené společenské a legislativní iniciativy, která by ochraňovala a podporovala ty nejpočetnější rodiny, protože jsou bohatstvím a nadějí pro celou zemi (Benedikt XVI, Slova k ukončení audience dne 2. 11. 2006). Kéž nás tato slova svatého Otce mocně povzbuzují k úsilí pomáhat co nejvíce rodinám, aby mohly naplňovat své poslání - nadpřirozené i lidské -, které je pro budoucnost společnosti nepostradatelné.

Uvažujme znovu o tajemství Vánoc, které se jistým způsobem opakuje každý den, protože Ježíš přichází na naše oltáře denně a každý den se prostřednictvím milosti rodí v našich duších. Přicházejme často ke svatostánku věčného Betlému (Sv. Josemaría, únor 1939; cit. v Cestě, kriticko-historická edice připravená Pedro Rodríguezem, Rialp, Madrid 2004, 3. vydání, str. 1051), abychom ho prosili o světlo a abychom se od něho učili.

Jak jsem připomenul dříve, všichni jsme zapojeni do tohoto úkolu. V první řadě prostřednictvím štědré modlitby a vždy, když je to vhodné, přiměřenou radou. Pán, který si v Káně Galilejské posloužil oddaností služebníků, aby proměnil vodu ve víno, i nyní si chce posloužit námi křesťany, aby obnovil své zázraky, a aby v něho lidé uvěřili (porovnej Jn 2,6-11).

**+ Javier**

Řím, 1. ledna 2006

.....

pdf | dokument generován automaticky  
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/  
dopis-prelata-opus-dei-o-rodine/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/dopis-prelata-opus-dei-o-rodine/)  
(11.08.2025)